

Alkotóelemük a csend

MŰBÍRÁLAT - LXVI. évfolyam, 48. szám, 2022. december 2.

Ha beletekintünk Verebics Katalin művészetébe, és - ne adj' isten - az a benyomásunk támad, hogy egy forgószél tölcsére lehet az, ami a szemünk előtt ragadja most magával a képmotívumokat, akkor azt is könnyen megállapíthatjuk, hogy ezek az egymást tépő és szabdaló, vagy egymásra torlódó és meglepő formákba összeakadó törmelékek nem abból származtak, hogy egy település romjait emelte a vihar a magasba, hiszen oszlopok, gerendák vagy bútordarabok helyett csak emberi testrészeket látunk, igen, főleg női testrészeket, amiknek a közelébe sodródva, vagy szorosan rájuk tapadva visz magával a szél kendőket és hímzett párnákat, kinyílt kagylókat meg combokon feszülő fekete harisnyákat, és még olyasmit is, mint ami dallamosan fodrozódó trombitaszóra emlékeztethetne, fehérén fodros, gyöngéden hullámozó körgallérokat.